

„... jobb házasságban élni, mint égni”: Boston és a katolikus problémák

„Szex, szégyen és a Katolikus Egyház” – volt a *Newsweek* 2002. március 4-i számának vezércikke, amelynek alcíme: „és az új önvizsgálat Amerika-szerte”. Remélhetőleg a szüzességről és cölibátusról szóló római katolikus tanítást megfelelően tárták fel és vitatták meg, és nem csak egyszerűen idéztek néhány adatot és emberi véleményt, amelynek semmi köze a Római Katolikus Egyház hivatalos álláspontjához. Mivel a történetek komoly horderejűek, helyénvaló, hogy az Úr Jézus Krisztusnak a gyermekekkel való visszaélésekkel kapcsolatos tanításaira utaljunk. Pál apostol lelkipásztori tanítása a házasságról és szolgálatról szintén helyet kell hogy kapjon e téma tárgyalásában. A bostoni meggyalázások és a világszerte előforduló hasonló botrányok miatt, a Vatikánnak lépéseket kellett tennie. II. János Pál pápa jóváhagyott néhány új szabályt. Ratzinger bíboros tette közzé, a Vatikán tanítóhivatala nevében, ezeket a szabályokat, nevezetesen:

„A pedofil esetek a papi titoktartás hatálya alá esnek és csak a papok kezelhetik az ilyen eseteket, beleértve azokat is, akik bírakként, ügyészekként vagy védőügyvédeként szolgálnak az egyházi bíróságokon... a sértett félnek a 18. év betöltése után 10 éven belül kell panaszt emelnie.”¹ Ha a „papi titoktartás” elvét bármilyen más fórumon alkalmazták volna, hatalmas felháborodást okozott volna. A papok kísértése, amelyet paptársaik felett történő ítélkezéskor tapasztalnak – ráadásul „papi titoktartás” címszó alatt – hasonló lenne az Enron vezetőinek határozatához, akik maguknak követelik a saját maguk fölötti ítélkezés jogát, a titoktartás terhe alatt.²

Mindez nagyon megdöbbentő, főleg az Úr Jézus Krisztusnak e kérdésben megfogalmazott elveinek fényében. Az Úr Jézus Krisztus legkeményebb szavainak némelyikét azok ellen fogalmazta meg, akik megbotránkoztatják a benne hívő kicsinyeket: *„Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik én bennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék. Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükség, hogy botránkozások essenek; de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás esik.”*³

Házasság és lelkeszi szolgálat

A Szentírás tiszteletben részesíti a házasságot. Egy lelkipásztor vagy igehirdető bibliai jellemzői között szerepel az, hogy egyfeleségű férfiúnak kell lennie, aki először a maga házát igazgatja jól, azután pedig Isten gyülekezetét. *„Tisztességes minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen*

¹ Associated Press, 2002/09/01 http://www.boston.com/globe/spotlight/geoghan/010902_vatican.htm

² Az Enron egy amerikai energetikai óriás cég, amely hatalmas adóságok felhalmozása után, csődbe jutott. A vizsgálódást jellemző szabálytalanságok egyikéről van itt szó. (A fordító megjegyzése.)

házasság; a paráznákat pedig és a házasságrontókat megítéli az Isten.”⁴ „Szükséges annakokáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egy feleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes ... Ki a maga házát jól igazgatja, gyermekeit engedelmisségen tartja, minden tisztességgel; Mert ha valaki az ő tulajdon házát nem tudja igazgatni, mimódon visel gondot az Isten egyházára?”⁵ A cölibátus ajándékáról az Úr Jézus Krisztus úgy beszél, mint amely csak némelyeknek adatott meg. A „nem jó megházasodni”⁶ kérdésről Jézus Krisztus ezt mondta: „Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem, akinek adatott. Mert vannak heréltek, akik anyjuk méhéből születtek így; és vannak heréltek, akiket az emberek heréltek ki; és vannak heréltek, akik maguk herélték ki magukat a mennyeknek országáért. Aki beveheti, vegye be.”⁷ Tehát az Úr a házasság kontextusában beszél a mennyek országáért vállalt önmegtartóztatásról. Meg kell jegyeznünk, hogy az Úr nem beszélt a cölibátus intézményéről; hanem ezt mondja: „Aki beveheti, vegye be.” Ez tehát egy személyes kérdés az Úr és az egyén között. Nem volt egy egyetemes tanács minden hívőre nézve, a szolgálatot illetően. Amit az Úr NEM mondott, az ez: „annakokáért elhagyja a férfiú az ő anyját és apját és ragaszkodik egy csoport nőtlen férfihoz, és az ő életmódjuk megalapozott lesz.” Az Úr sosem hirdetett ilyen életformát; a cölibátusság csupán némelyeknek adatott, ez pedig egy személyes dolog az Úr és az egyén között. Ha az Úr kolostorokat és főapátokat, valamint zárdákat és főnöksasszonyokat képzelt volna el, akkor azt ebben a kontextusban közölte volna. Az Újszövetségben azonban nem találunk utalást arra, hogy az apostolok vagy az őket követő pásztorok nőtlenek lettek volna. Ellenkezőleg, Krisztus és Pál apostol tanításában is, a házasság egy olyan jegy, amely semmilyen hivatással sincs összeférhetetlenségben: „Nincsen-é arra jogunk, hogy keresztyén feleségünket magunkkal hordozzuk, mint a többi apostolok is és az Úrnak atyjafiai és Kéfás?”⁸ A házasság tiltása az antikrisztusi egyház egyik elhibázott tanítása. Az 1Kor 7,8-9 és 32-38 szakaszokban Pál apostol azt mondja, hogy megengedett dolog nőtlennek maradni, ha valaki ezt választja, de ezt sosem lehet megparancsolni, ebből nem lehet törvényt alkotni. Az apostol szavaival élve: „De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasságban éljenek: mert jobb házasságban élni, mint égni.”⁹ A papi nőtlenség képezte a nemi erkölcstelenség fő okát a papság körében, valamint nők és férfiak között, illetve amikor a papok paráznaságra csábították a nőket, a fiúkat pedig szodómiára.

A papi státuszról szóló római katolikus jogszabály

---

³ Mt 18,6-7

⁴ Zsid 13,4

⁵ 1Tim 3,2-5

⁶ Mt 19,10

⁷ Mt 19,11-12

⁸ 1Kor 9,5

⁹ 1Kor 7,9

A római katolikus tanítás a házasságról és szolgálatról egy teljesen más irányt vett, eltávolodva az egyén és az Úr Jézus Krisztus közötti bensőséges kapcsolattól, teljes szolgaságot követelve a római katolikus rendszer iránt. Egy pap házassága a katolikus egyház számára „nem tisztességes és nem szeplőtlen” –, hanem botrányosnak nevezetik. A Római Katolikus Egyház törvényei szerint a püspököknek és papoknak tilos megházasodni. A *Kánonjoguk* ezt mondja:

1394. kánon, 1. fejezet: „... egy pap, aki házasodni akarna, még akkor is, ha illemtudóan teszi, egy *latae sententiae* felfüggesztést von maga után; ha nem tér meg, miután figyelmeztették és folytatja a **botránykeltést**, akkor fokozatos büntetéseket lehet rá kimérni, megfosztások által, végül pedig a papi státusból való felfüggesztése által.”¹⁰

A nőtlenség, az Úr Jézus Krisztus tanításában, egyedül arra az egyénre vonatkozik, aki el tudja fogadni ezt az ajándékot. Az 1394. kánon ellentmond az Úr Jézus Krisztus tanításának.

A Vatikán elég arcátlan még ahhoz is, hogy elismerje, vastörvényei nem a Bibliára épülnek, hanem saját hagyományára, a következőket tanítva:

„Bármilyen is történne, a Nyugati [Római Katolikus] Egyház **nem engedhet saját hagyományának hűséges követéséből**. Elképzelhetetlen, hogy évszázadokon át követett egy utat, amely ahelyett, hogy az egyéni lelkek és az Isten népének lelki gazdagságát pártolta volna, inkább kompromitálta vagy önkényes jogi előírásokkal meggátolta volna a természet és a kegyelem legmélyebb valóságainak szabad terjedését.”¹¹

Durva arroganciának minősül, hogy miközben a pápa és egyháza önként elismeri, hogy a cölibátusról szóló törvényei nem magától az Úr Jézus Krisztustól vagy az apostoloktól származnak, hanem „saját hagyományából”, mégis azt állítja, hogy „elképzelhetetlen”, hogy a Római Katolikus Egyház „önkényes jogi előírásokkal meggátolta volna a természet és a kegyelem legmélyebb valóságainak szabad terjedését.” Hogy teheti meg egy egyház, miközben elismeri, hogy nem Krisztustól és az apostoloktól származik a papi cölibátus, mégis törvényt csinál saját tanításából. Hivatalos magyarázkodása elég jóindulatúan kezdődik:

„Hadd nézzünk szembe nyitottan a papi cölibátus törvénye ellen felhozott kifogásokkal. Az első, úgy tűnik, hogy a legtekintélyesebb forrásból, az Újszövetségből származik, amely megőrizte Krisztus és az apostolok tanításait. Nem követeli meg a szent szolgák cölibátusát, hanem egy különleges hivatás iránt, önkéntes engedelmségből vállalt aktusként ajánlja, sajátos lelki ajándéknak

---

¹⁰ *Kánonjog*, latin-angol kiadás, New English tr., 1999 (Washington DC: Canon Law Society of America, 1983). Minden kánon ebből a forrásból van idézve, ha másként nem jellezzük. A kiemelések bármilyen idézetben a jelen tanulmány szerzőjétől származnak.

nevezve azt. Jézus maga nem csinált belőle előfeltételt a Tizenkettő kiválasztásakor, sem az apostolok azok számára, akik az első keresztyén közösségeket vezették.”¹²

A katolikus egyház azt állítja, a legfőbb kifogás „úgy tűnik”, hogy a „legtekintélyesebb forrásból” származik. Mégis, eléggé egyértelműen, a Szentírás nem jelenti számára „a legtekintélyesebb forrást”! Miközben elismeri, hogy a szüzesség nem tartozik a szolgálat természetéhez, Róma elég bátor kijelenteni azt, hogy „saját hagyományainak hűséges megőrzése” alapján a papi nőtlenség továbbra is „szent törvény” a Római Katolikus Egyház számára:

„A szüzesség, a II. Vatikáni Zsinat kijelentésében, 'kétségtelenül nem szerves része a papság természetének. Ez világos a korai egyház gyakorlatából és a keleti egyházak gyakorlatából.' De ugyanakkor a zsinat nem habozott ünnepélyesen megerősíteni a **papi nőtlenség ősi, szent és gondviselés által őrzött törvényét.**”¹³

Egyértelmű, hogy a tekintély területén, a római katolikus hagyomány a Szentírás fölébe emelte magát! Mindezek tudatában figyelmeztetett a Szentlélek az ilyen abszurd tanításokra és gyakorlatokra, még az Újszövetségben: „*A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztvén. Hazug beszédűeknek kémutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben. Akik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, akik megismerték az igazságot.*”¹⁴ Ez az igeszakasz érthető módon a Római Katolikus Egyházra vonatkozik, amely saját hagyományait a Szentírás fölébe helyezte. A házasság tiltása jelentette az első nagy lépést azon súlyos hitehagyás felé, amely évszázadokon át megmutatkozott a mártírok földi maradványai iránti tiszteletben, az oltárok építésében, a tömjén füstölögtetésében, képek és templomok felszentelésében, imákat és dicséreteket rebegve az elhunytakért, és általában becsapva azokat, akiknél nem volt meg az igazság szeretete. Az ilyen démon-imádat magában foglalja a házasság tiltását és a különböző ételektől való tartózkodást is. Ugyanazoknak a papoknak, akiknek megtiltják a házasságot, megparancsolják, hogy tartóztassák meg magukat az ételtől hamvazó szerdán és nagypénteken.

A Vatikán önként elismeri, hogy elszomorító, ami történt és még mindig történik; úgy tűnik, mintha a végső megoldás a római katolikus klérus házasságkötésének engedélyezése felé közeledik. A Katolikus Egyház hivatalos álláspontja lehetőségként ismeri ezt el:

---

¹¹ II. Vatikáni Zsinat dokumentumai, No. 95, *Sacerdotalis Caelibatus*, 1967. június 24., *Vatican Council II: More Post Conciliar Documents*, Austin P. Flannery, szerk., 1. kiadás (Northport, NY: Costello Publ. Co., 1982), II. kötet, 41. fejezet, 297. o.

¹² No. 95, *Sacerdotalis Caelibatus*, 5. fejezet, 286. o.

¹³ Uj. 17. fejezet, 290. o.

¹⁴ 1Tim 4,1-3

„Vannak olyanok, akiknek meggyőződése, hogy a házasságban élő papság eltávolítaná a paráznaság, önfejlőség és zavaró hibák lehetőségét, amelyek jelenleg fájdalmat és szomorúságot okoznak az egész [Római Katolikus] Egyháznak. Ezek azt is fenntartják, hogy a házasság képessé tenné Krisztus szolgáit a teljesebb bizonyágtételre a keresztény életről, saját házasságuk tanúságát beleértve, amelyből jelenleg ki vannak zárva állapotuknál fogva.”¹⁵

Miközben Róma hivatalosan elismeri ezt, a gyakorlatban nem tesz semmit; hanem továbbra is kitart a cölibátus törvényei mellett. Róma törvényei szigorúak, kényszeredettek és változhatatlanok. A pápa és a II. Vatikáni Zsinat szavaival élve, a Római Katolikus Egyház törvény által erőszakolja ki a cölibátust. Hivatalos szavai ezek:

„...Krisztus és szolgálatának misztériumára alapozva, **a nőtlenség**, amely először ajánlat volt a papok számára, később a latin egyházban **törvény által volt kivetve**, mindazok vállára, akiket a szent papi rendekbe léptettek be. **Ez a szent zsinat helyeseli és jóváhagyja ezt a törvénykezést.**”¹⁶

A Szentírás ilyen elhamarkodott elvetése után, tényleg annyira „elképzeltetlen”, „hogy önkényes jogi előírásokkal meggátolta volna a természet és a kegyelem legmélyebb valóságainak szabad terjedését”? És mi a gyümölcse a Szentírás fölébe emelt hagyománynak?

A bostoni szégyen

Az 1990-es évek közepétől, több mint 130 ember állt elő borzasztó gyermekkori visszaemlékezésekkel arról, hogy a néhai pap, John J. Geoghan, állítólag hogyan cirógatta vagy erőszakolta meg őket három évtizedes szolgálati ideje alatt, egy féltucatnyi bostoni plébánián. Áldozatai majdnem mindig óvodás és elemi iskolás fiúk voltak. Az egyik mindössze 4 éves volt. Végül következett a tavaly júliusi felfedezés, hogy Bernard F. Law bíboros tudott Geoghan problémáiról 1984-ben – Law bíboros első bostoni éve – mégis engedélyezte ennek átigazolását a Szent-Júlia plébániához, Westonba. Wilson D. Rogers Jr., a bíboros ügyvédje megvédte a vádlottat tavaly nyáron, mondván, hogy az esperesség rendelkezett olyan orvosi igazolásokkal, melyek szerint Geoghan mindegyik átigazolása „megfelelő és biztonságos volt”. De mégis Law bíboros egyik püspöke arra gondolt, hogy Geoghan átigazolása 1984-ben a Szent-Júlia plébániához annyira kockázatos, hogy tiltakozó levelet írt a bíborosnak. A főesperességnek már vaskos bizonyítékanyaga volt Geoghan messzire terjedő szexuális szokásairól. Ebben szerepelt azon állítás is 1980-ból, mi szerint egy nagy család hét fiúgyermekének ismételt meggyalázása nem volt „komoly” probléma – így a főesperesi

---

¹⁵ No. 95, *Sacerdotalis Caelibatus*, 9. fejezet, 287. o.

¹⁶ No. 63, *Presbyterorum Ordinis*, 1965. december 7., *Vatican Council II: The Conciliar and Post Conciliar Documents*, Austin Flannery, szerk., (Northport, NY: Costello Publ., 1975) I. kötet, 16. fejezet, 893. o.

jegyzőkönyv szerint. A Szent-Júliai kinevezés katasztrófálisnak bizonyult. Geoghan először három fiúcsoporthoz felelős lett, beleértve a ministráló fiúkat is. 1989-ben betegszabadságra kényszerítették, miután több panasz érkezett nemi erőszakkal kapcsolatban, és több hónapot töltött két intézetben, ahol a nemileg erőszakoskodó papokat kezelik. Ezek után a főesperesség mégis visszaküldte őt a Szent Júlia plébániára, ahol Geoghan a gyermekek megrontását folytatta további három éven át. Miért kellett 34 évnek eltelnie, három bíborosnak és sok püspöknek váltania egymást, míg végre a gyermekeket kiszabadították Geoghan hatásköréből?¹⁷

A bostoni botrány csupán a jéghegy csúcsa

„Tavaly márciusban, a National Catholic Report (NCR), egy amerikai katolikus hetilap, sorozatot közölt a Vatikán belső jelentései alapján, az apácákon és egyéb asszonyokon, papok és püspökök által világszerte elkövetett erőszakról. A Vatikán elismerte, hogy a probléma létezett. Belső jelentésekben közölték, hogy egyes papok és misszionáriusok arra kényszerítették apácákat, hogy közösjenek velük, egyes esetekben erőszakot követve elrajtuk, majd utólag abortuszra kényszerítve az áldozatokat. A jelentések 23 országból közöltek eseteket, beleértve az Egyesült Államokat, a Fülöp-szigeteket, Írországot és Pápua Új-Guineát. Júliusban, kb. 150 katolikus személy tiltakozott az ENSZ vatikáni nagykövetsége előtt, követelve egy független bizottság összehívását az apácák ellen a papok által elkövetett állítólagos erőszakhullám kivizsgálása céljából. A pápának intézett petíciójukban követelték az erőszakoskodó papok megbüntetését és kártérítés fizetését az áldozatul esett apácáknak”¹⁸

A római katolikus válasz

Ezen és egyéb tények láttán, a hivatalos római katolikus tanítás kijelenti:

„Az evangéliumi tanácsok alapján odaszánt élet egy stabil életforma, amely által a hívek, sokkal közelebből követve Krisztust, a Szentlélek működése által, teljesen odaszánták magukat Istennek...”¹⁹
A „szokk közelebből” kifejezés tehát a házassági fogadalmakkal áll szemben. A jelentése az, hogy a papok és apácák odaszántelt élete Krisztus közelebbi követését jelenti, mint egy a házasság esetében. Egyértelmű, hogy Isten sosem jelentett ki ilyesmit, inkább ennek ellenkezőjét: *„Annakokáért elhagyja a férfit és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.”*²⁰ A

¹⁷ „Az Egyház éveken át engedélyezte a papi erőszakot” <http://www.boston.com/globe/metro/packages/geoghan/by> Globe Staff, 1/6/02

¹⁸ <http://www.cnn.com/2001/WORLD/europe/611/22/pope.apology/>

¹⁹ No. 28, *Lumene Gentium*, 1964. november 21., Flannery, I. kötet, 44. paragrafus, 404. o.

²⁰ Mt 19,5

házassági kapcsolat a leggyöngédebb és legkedvesebb az összes emberi kapcsolat közül, közvetlenebb még a gyermek-szülő kapcsolatnál is. A „ragaszkodik” kifejezés a legszilárdabb egységre utal. Az Efézus 5 taglalja továbbá a házasfelek kötelességeit is, hogy világossá tegye a házasság egyik elsődleges célját, hogy ti. a hívők megértsék a Krisztus és egyháza között levő kapcsolatot. Ebben a fényben a házasság egyértelműen Isten ajándékaként tűnik fel, ezért teljesen érthető, hogy az Úr a következőket is mondta: „*A püspök feddhetetlen legyen, egy feleségű férfiú.*”²¹

A házasság tiszteletre méltó. Az a felfogás, hogy a pásztor legyen egyfeleségű férfi, teljes bibliai támogatást élvez. Több ezer római katolikus pap lelki gyötrelme, nyomorúsága és erköcstelensége dacára, a Római Katolikus Egyház folytatja törvényeinek saját híveire történő erőltetését. Amint a Szentírás mondja, akik ilyen dolgokat tanítanak, eltávolodtak a hittől, hogy démonikus tanaikat hirdessék. Róma eltávolodott a hittől, nőtlenséget és szüzességet követelve a lelkipászori tisztséghez, amit Isten sosem parancsolt. Amit „szentnek” tartanak, kiderül, hogy szentségtelen, és ami ténylegesen „szent”, azt Róma megtiltja. A Római Katolikus Egyház jelenlegi krízisei jelzik, hogy milyen szerencsétlenség következik be, amikor a Bibliát, mint minden igazság alapját, félre teszik, és helyére az esendő emberek ostoba hagyományai kerülnek. „*Azért az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket.*”²²

A Vatikán megoldása

A pápa és a Vatikán válasza erre a problémára a „papi titoktartás”, egy újabb kiállítás a nőtlenség törvénye mellett, valamint a pszichológiához való fordulás segítségért. Március 4-én bejelentették, hogy homoszexuális férfiakat nem szabad pappá szentelni. A *Boston Globe* tudósított erről a bejelentésről, amelyet Joaquin Navarro-Valls, a pápa főszóvivője tett, egy néhai pap kommentárjaival folytatva:

„Ha ki akarják rekeszteni mindazokat, akiknek homoszexuális meggyőződéseik vannak, a létszámcsökkenés annyira meghökkentő lenne, hogy hatása egy atombombához lenne hasonló; ugyanakkora kárt okozna az egyház működésének”, mondta A. W. Richard Sipe, egy néhai pap és pszichoterapeuta. Sipe 25 éven át tanulmányozta a papok szexualitását és három könyvet is írt a témáról. „Ez a lépés a világ összes püspöke legalább egy harmadának lemondását jelentené. Ugyanakkor idegen lenne az egyház hagyományától; sok szentnek és sok pápának volt homoszexuális beállítottsága” mondta Sipe. „A beállítottság iránti diszkrimináció nem fogja a problémát megoldani.”²³

---

²¹ 1Tim 3,2

²² Mt 7,20

²³ Michael Paulson, Globe Staff, 3/4/20 http://www.boston.com/globe/spotlight/sexabuse/related/030402_vatican.htm

A valóságos megoldás

Természetére nézve, minden ember bűnösnek születik, a pokol felé tartva. Az üdvösség egyedül Jézus Krisztus által van. A Szentírás világos felszólítása az, hogy egyedül az Úr Jézus Krisztusban higgy, mivel egyedül kegyelemből, egyedül hit által születhet az ember új életre Krisztusban. *„Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent. Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.”* Ez a hívás mindenkinek szól, de különleges módon napjaink őszinte katolikusainak, akik számára ezek a vigasztalás és figyelmeztetés szavai: *„Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házadnépe.”*²⁴ *„Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.”*²⁵

Az evangélium üzenete központi helyet foglal el minden igaz ébredésben, amely Krisztus Testében történik, a Reformációhoz hasonlóan. Szó szerint katolikusok százezrei részesülnek üdvösségben évente, mielőtt felismerik Krisztus megváltásának befejezett munkáját és a Katolikus Egyház hagyományainak, törvényeinek és csapdáinak ostobaságát. A Szentírás állandó témája, melyet a hívő elé tár, ez: *„Csak az Úrban van ...minden igazság és erő”*²⁶ vagy az apostol szavaival élve: *„hogy a Krisztust megnyerjem, és találtassam Őbenne, mint akinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján.”*²⁷ Csak a Krisztusban teljesen elfogadott hívő halad előre. Így tehát Isten kegyelme bőségesen áramlik ki és egyedül Isten részesül dicsőségben. Péter apostol nagy bölcsessége botrányoktól, hagyománytól és szégyentől megtaposva jut el az őszinte katolikushoz, a Szentírás szavain keresztül: *„Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányén, a Krisztusén.”*²⁸ Ez az egyetlen hang és tartós válasz az „Amerika-szerte történő új önvizsgálatra”, amelyről a *Newsweek* beszél. Az Úr Jézus Krisztus ezt tanácsolja és parancsolja: *„Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött.”*²⁹

---

²⁴ ApCsel 16,31-32

²⁵ Jel 18,4

²⁶ Ézs 45,24

²⁷ Fil 3,8-9

²⁸ 1Pt 1,18-19

²⁹ Jn 6,29